

az órák lehetősége

életlen tested belopózott
hozzám és a számba
dugdád idegen nyelvedet
végtelen vagyunk
befejezetlenek mint a
fényújságok rohanása

kérdéseim
akkor még
nem számítottak
hallottad őket később
úgyis eleget

hiábavaló volt
ajkadra tekernem
viseltes rétegeiket

*

válaszok nélkül
megmaradt mondataim
abba a panelszobába
gyűröm ahonnan
rég elköltöztél

gyürkélem
a múlt rám
hullt törmelékét

s visszahajtom
az idő széleit

nyelvemmel nyelvedet

mert hiába szerettelek
én már sokféleképpen
és szeretlek még
most is valahogy
a feltételes módok
az utcazajba vesznek
s ruhám elnyeli
halvány illatod

